

slaget endogsaa var gaaet videre, og jeg maa herved komme tilbage til, hvad jeg sidste Gang sagde, at det ikke blot er Communale Regnskaberne, som vi have sigtet til, det er dem, som Lovudkastet sigter til, men det er de samlede Regnskaber, hvorom vort Forslag taler. Fremdeles har den høitærede Minister forsøgt at gjendrive mig, forsaavidt jeg sidste Gang yttrede, at der endogsaa imellem de 5 Medlemmer, der nærmest havde sluttet sig til Regjeringens Udkast, og Regjeringen havde fundet Uoverensstemmelse Sted; jeg maa derfor til svare, at det er meget muligt, at det kan have ligget i Regjeringens Plan at tilstaae Colonierne de Rettigheder, som de 5 Medlemmer gjorde Paastand paa, og som ogsaa senere ere indkomne i Loven, men der var ikke Tale derom i Loven, dengang Udkastet blev forelagt Forsamlingen i Vestindien, og efter min Mening er det Noget af det Vigtigste i hele Loven, som den foreligger, maaskee det Æneste, man i Vestindien ret egentlig vil bekymre sig om, at Colonialraadet skal have Indseende med og afgive Betænkning med Hensyn til det vestindiske Budget og andre Sager, der kunne antages at interessere Colonierne; dette stod, som sagt, ikke i Udkastet, men er først senere kommet derind.

Da der saavel i Motiverne som i Udvælgets Betænkning er henviist til Forsatningen paa de engelske Der, og da den høitærede Minister er kommen tilbage dertil idag, saa maa jeg bede den ærede Forsamling tilgive mig, om jeg opholder den lidt i Anledning af disse Der; jeg skal gjøre det saa kort som muligt, men jeg troer, at det er nødvendigt, baade for Fuldstændigheds og for Tydeligheds Skyld, at det i det Mindste noget omtales, hvorledes Forsatningen er paa disse Der.

I de engelske Colonier grundes de borgerlige og politiske Rettigheder, hvoraf Colonierne ere i Besiddelse, paa et saakaldet Charter for hver enkelt Colonie, som tidligere blev udfærdiget af Souverainen alene, men efter Revolutionen i Aaret 1688 af Souverainen og Parlamentet i Forening. Disse Charters vare af høist forskjellig Natur, og det nærværende Udkast maatte vel nærmest betragtes som et saadant Charter. Forsaavidt nu Udkastet

slutter sig til en Lov for de fransk-vestindiske Der, saa er man afvegen fra denne Forsatning for disse Der deri, at man har indrettet eet Raad for samtlige tre Der, istedetfor at den franske Lov giver hver D eet Raad. Som det allerede tidligere er blevet bemærket, passer denne Centralisation slet ikke paa vore Der, og den er heller ikke indrettet paa de engelske, hvilket jeg nu nærmere skal fremhæve. Det er ganske sandt, hvad der i Motiverne er anført om, at Udstrækningen af de Rettigheder, som ere givne de engelske Colonier, er forskjellig i de forskjellige Colonier, men det er ikke nøiagtigt, naar der siges i de samme Motiver, at Udøvelsen af den locale Legislatur er paa de engelske Der ordnet efter meget forskjellige Grundsætninger, thi det er den ikke. Forsatningen i samtlige engelske Colonier er indrettet, saavidt Omstændighederne tillade det, efter Mynsteret af selve den britiske Statsforfatning, og herfra gjøre kun de saakaldte Kroncolonier og det ostindiske Compagnies Besiddelser en Undtagelse. I de andre Colonier gives der i hver Colonie eller i Vestindien paa hver særskilt D et eget Under-Huus, house of assembly, som det hedder, hvortil vælges af alle Indvaanere, som have Eiendomme af en vis Værdi, blandt de Indvaanere, som have den lovbestemte Eiendomsqualification, som er meget høiere end den, der udfordres til at være Vælger. Dernæst have et andet Kammer, council of state, man kunde kalde det Overhuus, som har ti eller tolv Medlemmer efter Dens Størrelse, og hvortil vælges af Regjeringen i England, deels blandt de høiere Embedsmænd, deels blandt Coloniens øvrige Indvaanere. Den øverste Regjeringsmagt har Gouverneuren. Enhver ny Lov, derunder indbefattet Coloniens Budget, Pengebevillinger og Stattepaalæg, maa først passere det saakaldte Underhuus og dernæst Overhuset eller the council, hvor Gouverneuren præsidere, og endelig fordres Gouverneurens særskilte Sanction paa Kronens Begne. Først da har Loven Lovskraft, men den kan tilbagefaldes af Souverainen, hvorimod der ikke i Regelen finder nogen Approbation eller Confirmation af de givne Love Sted. Undertiden tilføier Legislaturen, naar Sagen er meget vigtig eller tvivlsom, en saakaldet suspending